

Representantforslag 25 S

(2009–2010)

fra stortingsrepresentantene Line Henriette Hjemdal, Dagrun Eriksen, Geir Jørgen Bekkevold og Kjell Ingolf Ropstad

Dokument 8:25 S (2009–2010)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Line Henriette Hjemdal, Dagrun Eriksen, Geir Jørgen Bekkevold og Kjell Ingolf Ropstad om at staten sørger for at Statoil trekker seg ut av oljesandaktiviteter i Canada

Til Stortinget

Bakgrunn

I 2007 kjøpte Statoil seg inn i oljesandproduksjon i Canada for 12 mrd. kroner gjennom oppkjøpet av North American Oil Sands Corporation (NAOSC). Dette har gitt Statoil tilgang til oljesandfelt som fordeles seg over et areal på totalt 1 100 km² i skogområdene i Athabasca-regionen i Alberta. Prosjektet har fått navnet Kai Kos Dehseh, og de fire feltene inneholder i alt om lag 2,2 milliarder fat bitumen (råolje). Statoil vil benytte teknikken Steam Assisted Gravity Drainage (SAGD), som innebærer utvinning av bitumen ved hjelp av dampinjeksjon og brønnboring i stedet for dagbrudd. Metoden medfører mindre miljøskade enn gruveoperasjoner, men det knytter seg store utfordringer til blant annet vann- og arealbruk og CO₂-utslipp.

Statoil planla opprinnelig å investere opp mot 100 mrd. kroner i oljesandaktiviteter i Canada, men finanskrisen og fallende oljepriser har fått selskapet til å skrinlegge et oppgraderingsanlegg for foredling av bitumen og det planlagte CO₂-renseanlegget.

Oljesandutvinning er den mest klimaintensive måten å utvinne olje på, og CO₂-utslippene er vesentlig høyere enn fra offshore oljeproduksjon på norsk sokkel. Statoils metode for utvinning av oljesand er basert på injeksjon av vanddamp som løser opp bitumen fra sanden. Metoden forutsetter massiv bruk av naturgass til produksjon av vanddamp, som igjen

medfører store CO₂-utslipp. Oljesandindustrien i Canada påfører naturen uopprettelig skade i form av sår i naturen og lokal forurensning av blant annet elver og innsjøer. Statoils engasjement i det som kan betegnes som en av de skitneste formene for oljeutvinning, går på bekostning av verdens klima og norsk oljebransjes møysommelig oppbygde miljødømmene.

Forslagsstillerne er sterkt imot at Norges største energiselskap Statoil, som har staten som majoritetsaksjonær, ser det som sin oppgave å gå tungt inn i kanadisk oljesandindustri. Dette gav forslagsstillerne offentlig uttrykk for allerede i 2007 da investeringen på 12 mrd. kroner ble offentlig kjent. I Dokument nr. 8:109 (2008–2009) foreslo man at Regjeringen skulle bruke sin innflytelse i StatoilHydros styrende organer for å sørge for at selskapet trakk seg ut av oljesandaktiviteter i Canada. Forslaget ble fremmet i Stortinget i forkant av StatoilHydros generalforsamling 19. mai 2009. Regjeringspartiene avviste den gang hastebehandling av saken i Stortinget mot stortingspresidentens anbefaling, og forslaget ble endelig avvist av stortingsflertallet 18. juni 2009 etter ordinær behandling i energi- og miljøkomiteen (Innst. S. nr. 367 (2008–2009)). I ettertid har flere representanter fra de rødgrønne partiene gitt tydelige signaler om at de ønsker å se nærmere på denne saken.

Forslagsstillerne mener det er galt at Norges største energiselskap, Statoil, som har den norske stat som majoritetsaksjonær, nå satser massivt på utvikling av ny teknologi for å utvinne energiressurser som jorda ikke tåler at vi tar i bruk. Statoil bidrar med sitt engasjement i oljesand til å låse verden inn i et utviklingsløp med fortsatt avhengighet av fossil energi til en stadig høyere miljøkostnad.

Forslagsstillerne mener at staten som majoritetsaksjonær bør bruke sin innflytelse i Statoils styrende organer til å sørge for at selskapet trekker seg ut av oljesandaktiviteter i Canada.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber Regjeringen, gjennom sin innflytelse i Statoils styrende organer, sørge for at selskapet trekker seg ut av oljesandaktiviteter i Canada.

25. november 2009